

РЕШЕНИЕ

№ 39206

гр. София, 10.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 14.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7302** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ФРАГРАНС ВК“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес: [населено място]. [улица], електронен адрес, чрез управителя Д. Д. П., срещу Ревизионен акт № Р-22221425005650- 091 -001 /02.03.2026 г., издаден от Б. К. С. - началник сектор, възложил ревизията и Д. Н. Овнорова - гл. инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 644/12.05.2026 г. на директора на дирекция ОДОП-С. „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, с който на дружеството са установени допълнителни задължения по ЗДДС (извън декларираните), начислен е ДДС в размер на 2 965.43 лв. във връзка с непризнат ВОД по фактура № 196/20.08.2025г., издадена на Т. S G. с YIN DE[ЕИК] и не е непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 970,09 лв. по фактура FАСТ 20250522-00889/22.05.2025г. от S. BY JV, VIN F. и издаден протокол № 79/31.08.2025г.

С жалбата се оспорват констатациите на ревизиращия екип в хода на ревизионното производство и се иска съдът да отмените изцяло Ревизионен акт № Р-22221425005650-091-001/02.03.2026г., издаден от Б. К. С. - началник сектор, възложил ревизията и Д. Н. Овнорова - гл.

инспектор по приходите, ръководител на ревизията и потвърждаващото го Решение № 644/12.05.2026г. на директора на дирекция ОДОП-С., в едно със следващите се от това лихви.

В съдебно заседание жалбоподателят „ФРАГРАНС ВК“ ЕООД – редовно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът ДИРЕКТОРА НА ДИРЕКЦИЯ "ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО - ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА" - ПРИ ЦУ НА НАП С. – редовно призван, не се явява, не се представлява.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е започнало със Заповед № Р-22221425005650-020-001/16.10.2025 г., връчена електронно на 21.10.2025 г., изменена със заповеди №Р-020-002/03.11.2025 г. и № Р-22221425005650-020-003/17.12.2025 г., издадени от Б. К. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-404/27.05.2024 г. на и.д. директор на ТД на НАП С., с която е възложено извършването на ревизия на „ФРАГРАНС ВК“ ЕООД за определяне на задълженията, за ДДС за м. 08.2025 г. С Решение № Р-22221425005650-098-001/03.И.2025 г., във връзка с прекратяване на служебните правоотношения на Т. Н. В., в качеството на ръководител на ревизия, преписката е иззета и са възложени правомощията на Д. Н. Овнорова, в качеството на ръководител на ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221425005650-092-001/30.01.2026 г., връчен на 03.02.2026 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено писмено възражение.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221425005650-091-001/02.03.2026 П. издаден от Б. К. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Д. Н. Овнорова, на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 03.11.2025 г. В резултат на ревизията е установен резултат ДДС за възстановяване в размер на 1 473,01 лв. при деклариран ДДС за възстановяване в размер на 5 408, 53 лв. Разликата се дължала на начислен ДДС в размер на 2 965,43 лв., във връзка с непризната ВОД по фактура № 196/20.08.2025 г., издадена на Т. S G., VIN D., както и на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 970.09 лв. по фактура F.-00889/22.05.2025 г. от S. BY JV. VIN F., и издаден протокол № 79/31.08.2025 г.

С РА е извършено прихващане на установения резултат с дължими и изискуеми задължения на дружеството.

На 10.04.2025 г., „ФРАГРАНС ВК“ ЕООД е регистрирано за прилагане на специалния режим в Съюза по чл. 156, ал. 1 от ЗДДС, с идентификационен номер (ИН) за специален режим BG207567539.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56. ал. 1 от ДОПК са връчени две искания за Представяне па документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/. С придружителни писма са представени документи. Извършен е преглед на счетоводни документи в оригинал, документирано с Протокол № 2133973/03.12.2025 г.

Във връзка с деклариран ВОД по фактура № 196/20.08.2025 г., издадена на Т. S G., на дружеството е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22221425005650-040-002/17.12.2025 г., с което са изискани относими доказателства за доставката и конкретно:

- транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на

получателя;

- транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика. - доказателства за извършено плащане по фактурата, вкл. аналитичен регистър с клиент Т. S G..

В отговор са представени товарителница във файл „ФРАГРАНС ВК 1000017663969 18307441160 4.pdf, данни относно приета пратка във файл

„ФРАГРАНС N. L. L. 18307441160 7.pdf и извлечения от софтуера на склада на дружеството.

В писмени обяснения, управителят е заявил, че по отношение на клиента Т. S G., са издадени две фактури №[ЕГН]/20.08.2025 г. на стойност 14 827,15 лв. /7 581,00 евро/ и №[ЕИК].7/18.09.2025 г. на стойност 3 268,80 лв. /1 671,30 евро/. Изложил е твърдение, че транспортните документи обхващат стоките по двете фактури, транспортът е осъществен на 18.09.2025 г., е видно от приложената документация.

След анализ на събраните доказателства ревизиращият екип е установил, че фактура №196/20.08.2025 г. е с предмет на доставка на парфюми и парфюмни води, като общото количество е 43 броя, в" обеми от 50 мл и 100 мл, а по втората фактура 217/18.09.2025 г., която е извън ревизирувания период/ е с предмет на доставка 30 парфюма, без да е отбелязан обемът. Констатирано било, че в представената товарителница са вписани три броя кашони с тегло по 15,00 кг или общо 45,00 кг, а като придружаващ документ в нея била вписана фактура № [ЕГН] без дата. Органите по приходите са счели, че количеството значително превишава и не съответства на стоките по издадените фактури с получател Т. S G.. Установените факти и обстоятелства са обосנוвали извода, че „ФРАГРАНС ВК“ ЕООД не притежава доказателства за транспорт на декларираните ВОД на стоки към Т. S G., като са изтъкнали, че няма потвърждение, удостоверяващо получаването на стоките.

Наред с горното ревизиращите не са констатирани записи с получател Т. S G. в извлеченията от софтуера на склада на „ФРАГРАНС ВК“ ЕООД, кореспондиращ със счетоводна сметка 304 „Стоки“. Констатираните несъответствия в документацията опровергали твърденията на жалбоподателя за наличие на ВОД.

По изложените, съображения РЕ приел за недоказано наличието на фактическия състав на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС. Поради това на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС и при условията на чл. 67, ал. 2 от с.з. по фактура 196/20.08.2025 г. е начислен ДДС в размер на 2 965,43 лв. върху данъчна основа, определена по реда на чл. 66 от ЗДДС - 14 827,15 лв.

С РА не е признато право на данъчен кредит по декларирано В. на парфюми и козметика по фактура F.-00889/22.05.2025 г. от S. BY JV, документиран с протокол №79/31.08.2025 г. на стойност 4 850,46 лв. и ДДС 970,09 лв., отразен в дневниците за покупки и продажби за м.08.2025 г.

Ревизиращите са констатирани, че не са представени доказателства за извършен транспорт до Република България. При анализ на представените извлечения от софтуера на склада на дружеството, кореспондиращ със счетоводна сметка 304 „Стоки“, не били установени записи за периода от м. 05.2025 г. до м. 08.2025 г. РЕ са отбелязали, че няма заприходена стока по процесната фактурата в патримониума на дружеството. Посочили са, че стоките, които подлежат на облагане като В., не пристигат в действителност и превозът им не завършва на територията на страната, не можело да се счита, че за придобиванията възниква право на приспадане на данъчен кредит по общия ред на ЗДДС. Във връзка с установеното ревизиращият екип е приложил режима на чл. 62, ал. 4 от ЗДДС, разписан в чл. 10 от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/, основаващ се на механизма за намаляване на начисления данък

по чл. 62, ал. 2 от ЗДДС и чл. 9, ал. 3 от ППЗДДС, като позволява да се коригира двойното данъчно облагане. В подкрепа са цитирали решение на СЕС по съединени дела C-536/08 и C-539/08 от 22 април 2010 г., съгласно което данъчно задължено лице, което е осъществило В. на стоки под идентификационен номер, издаден в държава членка, различна от държавата членка, в която стоките пристигат или превозът им завършва и не е доказало, че придобиването е обложено в тази държавата членка, няма право да приспадне незабавно начисления ДДС по получено В.. Формиран е извода, че „ФРАГРАНС ВК“ ЕООД няма право да приспадне данъчен кредит в размер на 970,09 лв. за начисления ДДС по В. по Протокол №79/31.08.2025 г. за данъчен период 08.2025 г.

Жалбоподателят оспорил РА по административен ред и счел същия за незаконосъобразен, необоснован и постановен при неправилно приложение на материалния закон. Възразил срещу констатациите на органите по приходите, че доставката към Т. S G. не представлява ВОД. Твърдял, че ВОД е извършена и стоките реално са транспортирани до Германия, като дружеството разполагало с документи за това - фактура за доставка, транспортна товарителница кореспонденция с получателя, търговска документация по сделката. Заявил, че са налице всички изискуеми за удостоверяване на ВОД документи, указани в ЗДДС. Позовал се на практиката на Съда на Европейския съюз /СЕС/ - решения по дела C-409/04 T. pic, C-430/09 Euro T. H. r C-587/10 VSTR. Оспорил отказаното право на данъчен кредит, поради липса на доказателства за пристигане на стоките на територията на страната. Намира извод на РЕ за неправилен и посочил, че са налице търговски и счетоводни документи, удостоверяващи сделките. В заключение формолирал искане за отмяна на оспорения РА. Представил документи - товарителница за транспорт на стоките, кореспонденция с Т. S G., копие на фактура № 96/20.08.2025 г., справка от системата на VIES за валидност на ДДС номера, ангажирани и при ревизията.

След анализ на установената фактическа обстановка, представените с административната преписка писмени доказателства и направените от жалбоподателя възражения, ответникът потвърдил изцяло Ревизионен акт №Р-22221425005650-091 -001/02.03.2026 г., издаден от Б. К. С. - орган, възложил ревизията, и Д. Н. Овнорова - ръководител на ревизията.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата е допустима.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма. В хода на производството не са допуснати съществени процесуални нарушения и няма основание да се приеме, че е постановен при превратно упражняване на власт. Оспореният Ревизионен акт е законосъобразен и е съобразен с материалния закон, като основанията за този извод са следните:

По отношение на спора дали осъществената от жалбоподателя доставка, за която той е издал фактури на посочения контрагент, представляват ВОД по смисъла на чл. 7. ал. 1 от ЗДДС, спрямо които на основание чл. 53. ал. 1 ЗДДС е приложима нулева данъчна ставка.

В случая легалната дефиниция на понятието „вътреобщностна доставка на стоки“ се съдържа в разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, съгласно която вътреобщностна доставка е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика, регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка.

В тази връзка, за да бъде приложен режимът, установен за ВОД, следва да са налице кумулативно следните условия:

- доставчикът да е регистрирано по ЗДДС лице на територията на страната;

- получателят да е регистрирано лице за целите на ДДС в друга държава членка;
- доставката да е възмездна;
- стоките да бъдат транспортирани от територията на страната до територията на друга държава членка, като транспортът се осъществява от или за сметка на доставчика, така и когато същият е от и за сметка на получателя.

Органите по приходите са приели, че доставката, документирана с фактура № 196/20.08.2025 г. към Т. S G. следва да се третира като такава с място на изпълнение на територията на страната, доколкото са налице данни за неизпълнение на изискванията на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, а именно недоказан транспорт на стоките от територията на България до територията на Германия, защото не е доказано обстоятелството на напускане на стоките на територията на Република България. Не е представено потвърждение по смисъла на чл. 45, ал. 2, т. 1 от ППЗДДС от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките, са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя. Действително това обстоятелство не доказано нито от приложените писмени обяснения, нито от приложената търговска кореспонденция, а съгласно посочената разпоредба, потвърждението следва да съдържа данни за дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество.

В хода на ревизионното производство са изисквани доказателства за извършена ВОД по процесната фактура, конкретно транспортен документ или писмено потвърждение, документи за извършено плащане, аналитичен регистър с клиента и други, удостоверяващи доставката.

Представен е документ, наименуван от жалбоподателя товарителница или транспортен документ, с който се цели доказване на транспорта на стоките. В дадено пояснение в отговор на ИПДПОЗЛ от 17.12.2025 г. е посочено, че този документ е относим за транспорта по две фактури - процесната и фактура 217/18.09.2025 г., издадена извън ревизирия период с предмет на доставка 30 парфюми без да е отбелязан обема. От страна на жалбоподателя не е дадено пояснение за договорените между страните условия на транспорта, както и как е организиран същият, данни за превозвача. При преценка на представения транспортен документ, е видно, че същият е с дата 15.09.2025г. Тази дата не съответства на датата на издаване на фактурата - 20.08.2025 г., а другата сочена от лицето фактура, която е издадена на 18.09.2025 г. /извън ревизирия период/ също няма как да бъде обвързана с транспортния документ от 15.09.2025 г., тъй като в сочения транспортен документ, пратката не е индивидуализирана по видове и количества, а съдържа единствено данни за общо тегло - 15 кг. Липсва конкретна информация по отношение на процесната доставка в ангажираната товарителница.

Следва да се отбележи, че няма писмен договор, който да урежда съществени елементи на международна покупко-продажба на стоки, включително условията на доставката, начина на преминаване на собствеността, сроковете, последиците от забавено изпълнение и др. Към жалбата е приложена разпечатка на кореспонденция с Т. S G., която по своето външно оформление представлява извлечение от платформа за комуникация, която по своето съдържание не доказва твърдението на жалбоподателя, не съдържа вид и количество стока, а единствено фигурира номер на пратка. При направено проследяване на същата в страницата на куриера „НЕКСТ ЛЕВЪЛ ЕКСПРЕС ЛОГИСТИКС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е установено движение на пратка започнало на 12.09.25 г. от N.-H., през С. /18.09.2025 г. и 19.09.2025 г./ -отново N.-H. /22.09.2025 г./, и доставено на 23.09.2025 г. в V. и съвсем правилно според съда РЕ е приел, че не става ясно каква е връзката с получателя по доставката, който се индивидуализира в спорната фактура с

адрес 70173 S., К. 10 С, G..

Не са представени доказателства, както в хода на ревизионното производство, така и при обжалването по административен ред, за договаряне на условията за транспорта и мястото на разтоварване на стоката. „ФРАГРАНС ВК“ ЕООД не е дало обяснения за механизма на извършване на превоза. В представената товарителница от 15.09.2025 г. липсва реквизит място на доставка, както и информация, уредена в чл. 6 на Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), а единствено е изписан получателя Т. S G.. При проследяване на пратката по номера в товарителницата също не са установени обстоятелства относно транспорта.

В хода на ревизията е представена фактура № 0...1794 от 03.09.2025 г., издадена от „НЕКСТ ЛЕВЕЛ ЕКСПРЕС ЛОГИСТИКС“ ЕООД с предмет „куриерски услуги по протокол“. Приложен е и протокол, съдържащ 13 страници с информация за всички осъществени услуги в периода от 01.08.2025 г. -31.08.25 г. В него се съдържа информация за номера на товарителницата, датата, получателя и цената на куриерската услуга, но в този протокол не фигурира получател на куриерска услуга Т. S G.. Не е представена и фактура за осъществена куриерска услуга на товарителница с посочения номер 1000017663969/реф. 85154172166.

Във връзка с плащането по процесната фактура, съдът също счита, че в представеното извлечение от движението по банкова сметка за периода 02.08.2025 г. -01.09.25 г. в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, ЕИК[ЕИК] с IBAN [банкова сметка], която е посочена в спорната фактура, няма данни за плащане от страна на Т. S G., от което става ясно, че реално не е извършена ВОД с получател цитираното дружество. Доказателства за плащане са изискани изрично с ИПДПОЗЛ от 17.12.2025 г. Такива не са представени, следователно на основание чл. 37. ал. 4 от ДОПК съвсем основателно е обоснован извод, че такова не е извършено, а събраните по делото доказателства не доказват, че стоките са напуснали територията на страната. Липсва подписано потвърждение от получателя, транспортният документ е непълен и неясен и не кореспондира с процесната фактура и съдът намира, че правилно ревизиращият екип е отказал нулева ставка за ВОД и обосновано е приел, че стоките по процесната фактура са реализирани на територията на България. Законосъобразно на основание чл. 82, ал. 1 от ЗДДС и чл. 86 от ЗДДС е начислен ДДС размер на 2 965,43 лв. върху данъчна основа определена по реда на чл. 66 от ЗДДС, 14 827,15 лв.

С РА не е непризнато В. на парфюми и козметика от S. BY JV по фактура FAST-20250522-00889/22.05.2025 г., за която е издаден протокол № 7973170872025 г. на стойност 4 850.46 лв. и ДДС 970,09 лв. и отразен в дневника за покупки и продажби на дружеството.

Органите по приходите са установили, че по отношение на декларираното вътреобщностно придобиване (В.) от „S. BY JV“ с VIN F. не са представени доказателства за извършен транспорт на стоките до територията на Република България. Констатирани са също, че липсват счетоводни записвания, удостоверяващи реално получаване и завеждане на стоките в патримониума на дружеството за периода от м.05.2025 г. до м.08.2025 г. Въз основа на това ревизиращите са обосנוвали извод, че не са налице материалноправните предпоставки за признаване на право на приспадане на данъчен кредит по реда на ЗДДС, тъй като не е доказано завършване на транспорта на територията на страната.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗДДС, вътреобщностно придобиване на стоки е придобиването

на право на собственост върху стока, която се изпраща или транспортира до територията на страната от друга държава членка. По силата на чл. 62, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, мястото на изпълнение при В. е на територията на страната, когато стоките пристигат или превозът им завършва на тази територия. Когато придобиващият е регистрирано лице и използва идентификационен номер по ДДС, издаден в страната, В. се смята за осъществено на територията на страната, освен ако лицето докаже, че придобиването е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне за начислен данък при вътреобщностно придобиване. Съгласно чл. 9, ал. 3 от ППЗДДС, при прилагане на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС лицето следва да разполага с доказателства относно мястото, където стоките са пристигнали. В същия смисъл е практиката на СЕС (Решения по съединени дела C-536/08 и C-539/08), мястото на облагане при В. е държавата членка, в която стоките пристигат или завършва превозът им. В случаите, когато това не е доказано, не може да се приеме, че е налице облагаемо придобиване на територията на страната, което да поражда право на данъчен кредит.

В съответствие с цитираните разпоредби, съдът счита, че правилно е формиран извод, че не са налице материалноправните предпоставки за признаване на право на приспадане на данъчен кредит по реда на ЗДДС. Предвид липсата на доказателства за транспорт и пристигане на стоките на територията на страната, не са изпълнени условията на чл. 13 и чл. 62 от ЗДДС за възникване на В. в България, респективно не възниква право на данъчен кредит по смисъла на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС и правилно с процесния РА е отказано признаване на данъчен кредит за начисления ДДС в размер на 970,09 лв. По отношение на начисления с протокола ДДС, данъкът е дължим, доколкото дружеството не е ангажирало доказателства, че придобиването е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали.

Предвид гореизложеното съдът счита, че правилно са определени задълженията, а ответникът правилно е потвърдил РА.

Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора на ответната страна се дължат разноски, съобразно материалния интерес в размер на 355 евро на основание чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата за минималния размер на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – [населено място]-град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ФРАГРАНС ВК“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес: [населено място]. [улица], електронен адрес, чрез управителя Д. Д. П., срещу Ревизионен акт № Р-22221425005650- 091 -001 /02.03.2026 г., издаден от Б. К. С. - началник сектор, възложил ревизията и Д. Н. Овнорова - гл. инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 644/12.05.2026 г. на директора на

дирекция ОДОП-С. „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, с който на дружеството са установени допълнителни задължения по ЗДДС (извън декларираните), начислен е ДДС в размер на 2 965.43 лв. във връзка с непризнат ВОД по фактура № 196/20.08.2025г., издадена на Т. S G. с YIN DE[ЕИК] и не е непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 970,09 лв. по фактура FACT 20250522-00889/22.05.2025г. от S. BY JV, VIN F. и издаден протокол № 79/31.08.2025 г.

ОСЪЖДА „ФРАГРАНС ВК“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес: [населено място]. [улица], електронен адрес, чрез управителя Д. Д. П., да заплати на Дирекция ОДОП-С. „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“-гр. С. при Централно управление на Национална агенция по приходите, сумата в размер на 355 /триста петдесет и пет/ евро, представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването му на страните.